

forhold kunne tale for også at lade *aktivernes art* være en medvirkende faktor, der bør indgå i de vejledende retningslinier.

Udvalget inddrager tillige *størrelsen og arten af boets passiver* i sine overvejelser. Behandlingen af konkursboer har i de senere år vist, at behæftelsesgraden af boaktiverne er vokset som følge af en kraftig vækst i udbuddet af finansierings- og sikkerhedsstillelsesformerne. Fælles for disse er, at provenuet fra afhændelsen af aktiverne primært benyttes til nedbringelse af lån- eller kreditgiverens fordring mod boet.

Udvalget konkluderer, at det ikke kan anbefale, at den med rimelighed til kuratorhervets udførelse *medgåede tid* benyttes som grundlag for fastsættelsen af vejledende retningslinier for salærer ved konkursbobehandling. Det samme gør sig gældende med hensyn til størrelsen og arten af boets passiver, da disse rummer meget sammensatte momenter.

Som sin *endelige konklusion* finder udvalget ikke at kunne pege på et bedre grundlag for fastsættelse af vejledende retningslinier end *størrelsen af boets aktivmasse*. Udvalget finder dog samtidig anledning til at understrege, at den rimeligt medgåede tid og størrelsen og arten af boets passiver skal tages i betragtning ved enhver salærfastsættelse og efter omstændighederne vil kunne bevirke et anseeligt udsving i forhold til retningslinierne.

På denne baggrund foreslår udvalget, at der fastsættes vejledende retningslinier inden for det område, der efter de nugældende vejledende landsalærtakster udløser et samlet salær på 200.000 kr. eller derunder, heri medregnet salær for behæftede dele af boets faste ejendomme og skibe samt proceduresalær. Dette svarer til boer med en fri aktivmasse på 2 mio. kr. eller derunder. Forslaget indebærer, at det hidtidige system forlades for så vidt angår boer med et salær på over 200.000 kr. Salærfastsættelsen i disse boer må foretages på baggrund af en indgående prøvelse af en udførlig indstilling fra kurator. Dette område vil udgøre ca. 5 pct. af konkursboerne, men ca. halvdelen af den samlede salærmasse. Udvalget foreslår, at vejledende retningslinier for salærer fremover udarbejdes af Den Danske Dommerforening og ikke som hidtil af Advokatsamfundet. Dommerforeningen har erklæret sig villig til at medvirke hertil. Det er foreningens forudsætninger, at salærfastsættelsen fortsat er en judiciel afgørelse, at fravigelse kan ske på ethvert trin af skalaen, og at de store boer holdes udenfor.

Justitsministeriet kan i det hele tiltræde udvalgets opfattelse, og lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

Dette gælder ligeledes udvalgets øvrige forslag, som der herefter redegøres for.

3. Statskassens betaling af omkostningerne ved konkursbehandling.

Ifølge folketingsbeslutningen skal en regel om, at statskassen i mindre boer kan afholde udgifter til kuratorsalær, indgå i overvejelserne. Efter udvalgets opfattelse (kapitel 9) vil en sådan regel svare til, at der efterfølgende gives konkursrekvirenten fri proces. En sådan regel ville efter udvalgets opfattelse blive til fordel for de kreditorer, der ikke opfylder det økonomiske kriterium, der normalt gælder i sager om fri proces. Endvidere ville den indebære, at det offentlige skulle bære omkostningerne i sager, der vedrører erhvervsforhold – et område, hvor der efter hidtidig praksis kun undtagelsesvis bevilges fri proces. Udvalget kan derfor ikke anbefale en så vidtgående regel. Derimod finder udvalget, at hensynet til *skyldneren* i visse tilfælde kunne tale for, at denne ikke selv skal betale omkostningerne, navnlig i de situationer, hvor formålet med indgivelse af konkursbegæringen er at skabe en fristdag med henblik på senere omstødelse. Udvalget anbefaler derfor den i forslaget § 1, nr. 1, nævnte ændring af konkurslovens § 27, stk. 2, 2. pkt. Ændringen indebærer, at særlige hensyn til skyldneren ligestilles med særlige hensyn til en fordringshaver, således at skyldneren af skifteretten vil kunne fritages for at stille sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandling af hans bo med den virkning, at disse afholdes endeligt af statskassen, dersom boets midler viser sig utilstrækkelige.

4. Registrering og vurdering af boets aktiver

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, 1. pkt., udmelder skifteretten »en eller flere personer, der snarest skal foretage registrering og vurdering af boets aktiver«.

Udvalget foreslår i betænkningens kapitel 10, at betegnelsen »*sagkyndige*« indsættes i konkurslovens § 110, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 3). Hensigten hermed er at præcisere, at registrerings- og vurderingsforretninger *altid* skal foretages af personer, der på fuldt betryggende måde kan forestå vurderingen. Bestemmelsen udelukker ikke, at vurdering som hidtil foretages af en vagtmester, forudsat denne besidder den fornødne sagskundskab.